

НОВІТНІ МЕТОДИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

дисципліна вільного вибору аспіранта зі
спеціальності
035 Філологія
(перший курс, другий семестр)

ЗАГАЛЬНА ТРИВАЛІСТЬ КУРСУ:

90 годин = 3 кредити

лекції – 20 годин

семінарські – 10 годин

самостійна робота – 60 годин

ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ:

залік

ВИКЛАДАЧ

Висоцька Наталія Олександрівна, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри теорії та історії світової літератури імені професора В. І. Фесенко КНЛУ.

ПРО КУРС

Зміст навчальної дисципліни розкривається в одному змістовому модулі, що охоплює опрацювання студентами новітніх літературознавчих, культурологічних та філософських праць, знайомство з магістральними течіями сучасної гуманітарної думки. Важливе місце у курсі посідає набуття професійних навичок аналізу художнього тексту із застосуванням новітніх теорій.

ПРОГРАМА КУРСУ

Тема 1. Поняття про текстоцентричні та контекстоцентричні методи літературознавчого дослідження, їхні переваги та недоліки. «Уважне читання» як основний методологічний інструмент «нової критики». Історико-політичні та соціокультурні засновки повороту до контекстоцентричних методів аналізу художніх творів.

Тема 2. Концептуальні положення «нового історизму» як спроби повернення до світоцентричної моделі літературознавчих студій. Принципи новоісторичного підходу до аналізу літературних творів (С. Грінблатт, К. Галлахер, Л. Монтроуз, О. Еткінд, С. Пригодій).

Тема 3. Зростання ролі Іншого в добу глобалізації як поштовх до розвитку імагології, її основні постулати (Д.-А. Пажо, Й. Леерсен, Д. С. Наливайко, М. Беллер, Х. Дизеринк).

Тема 4. Поняття постгуманізму та використання його напрацювань для аналізу та інтерпретації літературних творів. Концепції К. Гейлз, Н. Бедмінтона, П. Слотердінка, К. Вулфа. Концепція «природокультури» Д. Геревей. Тріада «Людина-природа-машина». Зв'язок ідей постгуманізму та екофемінізму.

Тема 5. Геоісторичні підходи у сучасній науці про літературу як результат «просторового повороту» в гуманітаристиці. Підходи до трактування художнього простору у діахронічному аспекті. Структурно-семіотична школа (Ю. Лотман, В. Топоров). Французькі (пост)структуралісти і феноменологи як теоретики простору (М. Фуко, Ж. Дельоз та Ф. Гваттарі, М. Мерло-Понті). Розробка ідей геоісторії у працях Б. Вестфалля, Р. Теллі, Ф. Моретті тощо.